

בש"פ 1732/21 - איסמאעילעוויסאט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1732/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: איסמאעילעוויסאט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 1.3.2021 במ"ת 10117-01-21 שניתן על ידי
כב' השופט ד' גדעוני.

בשם העורר: עו"ד ווליד סלמן; עו"ד שי טובים

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

1. מונח לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גדעוני) במ"ת 10117-01-21, שלפיה נעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד העורר ונגד אחיו(להלן גם: הנאשמים) הוגש כתב אישום המייחס לשניים עבירות של נשיאת נשק, ירי מנשק חם במקום מגורים, איומים, פציעה בנסיבות מחמירות וניסיון פציעה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, בין הנאשמים ואחים נוספים למשפחת עויסאט; ובין המתלוננים, אחים למשפחת חריס - התגלע סכסוך על רקע עבודתם של המתלוננים בפינוי אשפה באתר הממוקם בסמוך לבית משפחת עויסאט. בצהרי יום 22.12.20 התקשרו הנאשמים לאחד המתלוננים ודרשו ממנו, תוך איומים, כי ייצא מהאתר עד סוף היום. בשעות הערב, הגיעו האחים הנוספים למשפחת

עוסיאת לאתר, והתפתח עימות גופני בינם ובין המתלוננים. במהלך העימות הופיעו הנאשמים במקום כאשר העורר נושא עמו אקדח 9 מ"מ, והנאשם השני נושא רובה דמיו M16. העורר ירה באוויר מהאקדח, ולאחר מכן ירה כדור לעבר רגליהם של שניים מהמתלוננים. רסיס שניתז מהירי גרם לאחד מהם לשריטה ברגל. בהמשך האירוע התקרבה העורר למתלונן אחר וכיוון את האקדח לחזהו, ולאחר מכן הכה אותו בראשו שלוש פעמים באמצעות קת האקדח. האירוע הסתיים לאחר שהנאשם השני ירה לאוויר מספר יריות מהרובה, והנאשמים נמלטו מהמקום ביחד עם האחים הנוספים.

הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס למרשו. טענתו היא שלנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לגבי קיומה של סולחה בין הצדדים, ולאור כך שהעותר נעדר עבר פלילי, ראוי להורות על שחרור העורר בתנאים מגבילים או לכל היותר להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני. ב"כ המדינה תומכת מנגד בהחלטת בית משפט המחוזי.

2. המקרה הנדון, המערב שימוש בנשק מטעם שניים, הינו מעשה חמורמאד ביחס להשתתפותו של כל אחד מהנאשמים. באשר לעורר, העובדות מלמדות כאמור כי הוא ירה מספר פעמים, גם בסמוך למתלוננים, וגם ירה לכיוון רגליהם וגרם לשריטה ברגלו של אחד מהם. בנוסף, העורר כיוון את אקדחו לחזהו של אחד המתלוננים, וכאשר אחד מאחיו צעק לעברו שלא יירה, העורר הכה את אותו מתלונן בראשו מספר פעמים עם קת האקדח. אף שירות המבחן מתייחס בתסקיר למסוכנותו של העורר. כמו כן, יוער שכלי הנשק ששימשו באירוע לא נתפסו. בית המשפט המחוזי התייחס לכל אלה בהחלטתו, וכתב כי:

"[...]בשים לב לפרק הזמן הקצר שחלף מאז הסכם הסולחה, הרי שגם כאשר מביאים את יתר השיקולים והנסיבות האישיות, אינני סבור שיש בחלופות שהוצעו כדי להכחות במידה מספקת את המסוכנות בשלב זה".

הנה כי כן בית המשפט המחוזי שקל את העניין בצורה עניינית, נכון למועד הרלוונטי שהחלטה ניתנה. בכך לא נפלה טעות.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בניסן התשפ"א (21.3.2021).

ש ו פ ט